

РЕШЕНИЕ

№ 1796

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11778** по описа за **2020** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. Д. Б. против решение № 20221933 от 12.10.2020г., постановено по н.а.х.д. № 8919/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав. С това съдебно решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 2376/25.06.2020г., издадено от началника на 01 РУ - СДВР, с което на основание чл. 25, ал. 1 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ) на А. Д. Б. е наложена глоба в размер на 1 000 (хиляда) лева за извършено нарушение на чл. 21, т. 3 от ЗООРПСМ.

С доводи за неправилност на решението, като постановено в нарушение на процесуалните и материалноправните разпоредби, касаторът претендира неговата отмяна, както и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът – 01 Районно управление СДВР, чрез процесуален представител юрк. П., взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните

по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното: Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното решение въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 24.06.2020г. на стадион „Българска армия“, находящ се в [населено място], [улица], се провела футболна среща между отборите на П. Ц. С. и П. Б. П., с начален час – 20:30 ч. Около 20:40 ч. жалбоподателят Б. се намирал на стадиона, в сектор Б и прескочил преградните съоръжения (парапети), отделящи зрителската от спортната зона. Действията му били наблюдавани и възприети от полицейския служител Д. Й., който впоследствие го задържал.

По случая полицай Й. изготвил докладна записка рег. № 225р-23106/25.06.2020г. до началника на ОСПСОВОР-СДВР, в която посочил, че на 24.06.2020г. за времето от 20:30ч. до 08:30 часа бил назначен като АП 350 да охранява спортно мероприятие – футболен мач между отборите на П. Ц. С. и П. Б. П., провеждащ се на стадион „Българска армия“. Около 20:40 ч. бил изпратен за кордон в сектор Б, когато група фенове на П. Б. П. опитали да прескочат оградата на стадиона. Сред тях възприел лице, високо около 186 см, къса коса, телосложение /набит/, кръгло лице, с къси сиви панталони, черна фланелка и червени маратонки. След края на футболната среща полицай Й. спряло лицето, което било установено с документ за самоличност като А. Д. Б., и отведено в 01 РУ-СДВР.

По случая бил съставен АУАН № 2376/25.06.2020г. срещу А. Д. Б. за нарушение на чл. 21, т. 3 от ЗООРПСМ.

Въз основа на АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, е издадено обжалваното НП, с което на лицето е наложена глоба размер на 1 000 /хиляда/ лева, на основание чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото е установена от приобщените по делото писмени доказателства, както и от показанията на полицейския служител Й..

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН, както и че визираното в наказателното постановление административно нарушение е доказано по несъмнен начин.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Съдът подробно е анализирал събраните доказателства, въз основа на което е извършил правилни фактически установявания и е достигнал до законосъобразни правни изводи, които изцяло се споделят от настоящия състав на касационната инстанция.

Съответни на доказателствата по делото са изводите на въззивния съд за установено противоправно поведение – преодоляване (прескачане) на оградни съоръжения по време на спортно мероприятие. Съгласно чл. 21, т. 3 от ЗООРПСМ преодоляването на преградни приспособления, конструкции и съоръжения, намиращи се в спортния обект или спортната зона, представлява противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон, ако не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие.

По делото не са събрани доказателства, оборващи фактическата обстановка, описана в АУАН и НП, включително относно авторството на нарушението. За установяване на фактическите обстоятелства, включени в предмета на доказване, съдът е събрал показанията на свидетеля Й., който непосредствено е възприел действията на нарушителя и впоследствие го е задържал. Свидетелят е дал ясни и непротиворечиви показания, които законосъобразно са кредитирани от съда при формиране на фактическите му изводи. Показанията на свидетеля ведно с изготвената от последния докладна записка в деня на спортното категорично потвърждават извода, че на посочените в НП време и място жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му нарушение. За това нарушение законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност на основание чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 80 лв., на основание чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20221933 от 12.10.2020г., постановено по н.а.х.д. № 8919/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав.
ОСЪЖДА А. Д. Б. ЕГН [ЕГН] да заплати в полза на СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: